

OVERDENKING

Spoor van Licht

“God heeft ons niet verlaten,
zijn liefde gaat steeds door.
Gods Zoon zal zeker komen.
Hij leidt ons op zijn spoor.”
(Projectlied Kerst 2011 Kinderkerk)

“Spoor van Licht”. Dat is het thema van het Kerstproject van de Kinderkerk dit jaar. Op weg naar Kerst volgen we een “spoor van licht”. Het spoor dat uiteindelijk uitkomt bij de Here Jezus, die zelf het Licht is.

Ik vind het eigenlijk wel een mooi beeld. “Spoor”. Dat doet denken aan een spelletje dat de kinderen wel eens doen, spoorzoekertje. En dat past ergens wel, bij de boodschap van Kerst. En breder: dat past wel bij de boodschap van het hele geloof. “Zijn liefde gaat steeds door”, zingt het projectlied, regel 2. Maar: vaak merken we daar niet zoveel van. “Waar is God dan?” vragen de catechisanten. “Bewijs het maar eens.” En als je eerlijk bent moet je zeggen: helemaal ongelijk hebben ze niet. Met (de liefde van) God is het net als met spoorzoekertje. De sporen zijn verstopt, verborgen. Je moet er echt naar op zoek. En soms - soms kun je het gewoon even helemaal niet vinden...

De kinderen horen bij de Kinderkerk de verhalen van de aankondiging van de geboorte van Johannes, de aankondiging van de geboorte van Jezus zelf, het bezoek van de aanstaande moeder Maria aan de andere aanstaande moeder Elisabet en de geboorte van Johannes. De gedachte: zo komen ze steeds iets dichterbij de eindbestemming, de geboorte van de Here Jezus. Het is misschien wel goed dat we ons realiseren dat dat ‘slechts’ het *eind* van het spoor is. Het spoor van licht dat leidt naar *het* Licht is al veel eerder begonnen. Dat is voor mij altijd één van de dingen waar ik me met Kerst nog wel het meest over verwonder. De profetieën van het Oude Testament voorzegen al de komst van de Messias. De Here God kondigt zelfs direct na de zondeval al aan dat er voor de mens ooit een tijd van nieuw heil zou komen. De slang, de duivel, die het in het paradijs van de mens heeft gewonnen en hem zo in zijn macht heeft

gekregen, zal ooit verslagen worden. Het nageslacht van de vrouw zal hem “de kop verbrijzelen”, Genesis 3:15. Als u het mij vraagt: met die belofte begint het spoor van Licht. Het Licht, dat bij de verhalen die de kinderen op weg naar Kerst horen, steeds helderder begint te schijnen. En dat uiteindelijk op Eerste Kerstdag in ongekende glans schittert bij het kind in de kribbe.

Dat laatste is voor mij zelf dan ook het antwoord, op de vraag naar de zoektocht naar God vandaag. Ik begrijp ook lang niet alles wat er gebeurt. De sporen van de liefde van God lijken in Nederland in 2011 soms wel heel erg vaag te zijn. Maar als ik dan kijk in de kribbe. En als ik dan kijk naar het spoor van Licht dat daaraan vooraf gaat. Dan weet ik het weer. God is er wel! En: Hij is er vol liefde. Hij houdt zijn woord en is op ons mensen betrokken. “God heeft ons niet verlaten”, de eerste regel van het projectlied. Dat zie ik, in het kind van Bethlehem. In Hem zoekt God zelf ons op en redt Hij ons ten dode opgeschreven bestaan. Zijn namen zeggen het. En: zijn leven kwam er helemaal mee overeen. “Immanuël”, God met ons. “Jezus”, de Here redt.

Ik moet trouwens eerlijk zeggen dat ik dat beeld van het spoor en die vergelijking met spoorzoekertje ook wel heel spannend vind. Bij spoorzoekertje wijzen de sporen alleen de weg naar het Licht - als dat bijvoorbeeld het eindstation zou zijn. In dit geval moet je zeggen: de sporen onderweg zijn natuurlijk het Licht niet - maar staan er toch meer dan bij het spelletje ook weer niet los van. Al die verhalen over het laatste stukje van het spoor, die de kinderen bij de Kinderkerk horen. Het zijn ook verhalen waarin het Licht zelf al doorbreekt. Waarin God zelf al bezig is. De verhalen op weg naar Kerst wijzen niet alleen de weg naar het Licht - ze zijn ook *nodig* voor het Licht. Ze *banen* de weg voor het Licht.

Ik hoop dat we samen met de kinderen de komende weken op weg naar Kerst het spoor van Licht zullen zien.

Ik hoop dat dat spoor van Licht ons zal sterken, in ons soms wankele geloof.

En ik hoop dat we aan het eind van dat spoor werkelijk het Licht zelf zullen vinden!

Ds. K.A. Hazeleger